

וְהוֹזֵדֵשׁ אֲשֶׁר נִהְפָּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן
לְשִׁמּוּזָה, וּבִמְאֹכַל לַיּוֹם טוֹב; לַעֲשׂוֹת
אוֹתָם, יָמֵי בִישׁוּתָהּ וְשִׁמּוּזָה, וּבִישׁוּלֵי
מִנּוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ, וּבִמְתַנּוֹת לְאֲבִינִים.
עַל-כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים,
עַל-שֵׁם הַפּוּר.

התשע"א - שנת התשעים

הפרות הראשונות מגיעות למעיין

על פי מקרה מוצלח נודע לנו כי קבוצת גשר עומדת להתפרק ובין יתר הדברים שהיא מוכרת ישנו גם עדר לא גדול של פרות ערביות. כשכבר השתבחו במידה ידועה. הזדמנתי אליהם והתברר כי אמנם נכון הדבר. גמרתי איתם כי יראונו כעומדים איתם במשא ומתן. שבתי הביתה וחברתנו בתיה ברנר נסעה אליהם להמשיך את המשא ומתן ולבחור מה שכדאי למעננו. בינתיים נקבל כאן החלטה ונודיענה מה לעשות. כעבור יום נסע אחריה חיים שטורמן ועוד מישהו, עם החלטה חיובית במלתחתם ועם צרור כסף בכיסם.

אם איני טועה, עברו עוד יומיים והעדר, שהיו בתוכו פרות מספר אחרי המלטה ופרות לפני המלטה, הגיע. קשה לתאר את השמחה ואת מצב הרוח שהתרומם בבת אחת עם בוא העדר למחנה, מונהג בידי שניים-שלושה בחורים. יצאו לקראתו כל הסנדלרים על סינריהם, החייטים על אצבעונייהם, הנגרים, כל עובדי המטבח, החולים המחלימים, בקיצור, כל מי שהיה בחצר, לרבות מעט הפעוטות מובלים בידי מטפלותיהם. כל הפנים צוחקות, כל הפיות אומרים "מבינות", שואלים שאלות, מהתלים ומתלוצצים, וכולם יחד מקיפים את הפרות כשהן מרוות את צמאונון מהדרך הארוכה, אחר כך הולכים אחריהן כהלוך באי חתונה אחרי חתן וכלה מובלים לחופה, עד הבניין המוקדש לרפת, שהותקן וסודר ורופד בדחילו ורחימו על ידי הבחורות העומדות לשירותן באהבה ובדיצה ובכל הכוונות הטובות. לפנות ערב, בשוב החברים מהשדות, חזרה אותה פרשה. לא היה חבר אשר לפני לכתו לאוהלו להתרחץ לא יבוא תחילה לזון את עיניו בכבודה ה"רבה" שהתעשרנו בה בבת אחת. אבל הבחורות הרפתניות שידעו כי פרות עלולות להידבק ולחלות, עמדו על המשמר, גזרו וגערו: להסתכל מרחוק, לא להפריע להן.

באותו ערב ראשון כבר טעמו חולינו והפעוטות המעטים אשר כבר זכינו בהם – את החלב הטרי מרפתנו שלנו, בלי להיזקק יותר לחלב השימורים הקנוי בקופסאות. מתוך ש. לביא, מגילתי בעין-חרוד, עמ' 6-155

משה סורקין, אבא של עלי מעין חרוד מאוחד וסבא של דלית אריאב מעין חרוד איחוד, היה שם דבר בכל הנוגע לענף הרפת. סורקין הגיע לעין חרוד בשנת 1927 ומאז היו הוא והרפת גוף בלתי נפרד. סורקין זכה לאריכות ימים ולבריאות טובה

ועד לשנותיו האחרונות (זכה והגיע לגיל מאה צלול וערני) עוד עבד בטיפול בעגלים. מתוך החוברת לזכרו של סורקין מובאת רשימתו של הוטרנר דר' פיני ריפין ז"ל [בקיצורים הנדרשים] שליווה את רפתות העמק שנים רבות.

ביקור אצל סורקין ברפת יולי 1990

עם חיים שטורמן [סיפר סורקין] הייתי נוסע לדמשק לקנות פרות דמשקיות - פרות גבוהות. היינו עוברים בכפרים עם ירק סביבם ועברנו מרפת לרפת. כשבאנו עם האוטו שלנו כבר ידעו שבאו סוחרים ויצאו לקבל את פנינו. אנשים יצאו לקראתנו והכירו אותנו. לפעמים באנו עם סוחרים מדמשק. אספנו את הפרות והובלנו אותן במכוניות משא דרך ראש פינה. לפעמים היינו מבריחים עולים בלתי ליגליים שחיים היה מחביא בין רגלי הפרות. מעמידים חמישה ראשי בקר וביניהם באמצע חבר ועוד צעירים שהסתתרו בין הרגליים של הפרות וכך עברנו את ראש פינה. חיים היה "משמן" את הדרך עם הרבה מתנות שהבאנו מדמשק. חילקנו מתנות עד שהגענו לצמח. תמיד פחדנו שחיים ייתפס.

הפרות הדמשקאיות הן גבוהות הראש וגבוהות העכוזים ועמוקות החזה. הביירותיות יותר רחבות ונמוכות יותר. אהבנו לקנות ישר מכפריים כי שילמנו חצי המחיר. המחיר היה בדמשק כשלושים לירות סוריות אבל לכפריים שילמנו כחמש-עשרה לירות. ובכל זאת, עד שעלו על אוטו המשא עלה המחיר בעוד עשרים אחוזים כי לא לקחנו מיד ושילמנו רק מקדמה ואחר כך היינו עוברים ואוספים את הקנויות ואז היינו צריכים לשלם לאישה שבכתה כי היא גידלה את הפרה כבת-בית, ולשכן שהיו לו תוכניות לקנות את הפרה האהובה. כך שילמנו עוד מטבעות כדי לאפשר עליית הפרות על המשאיות בלי בעיות.

סורקין התמיד בעבודתו ברפת בה עבדו לפי הדרכתו בשיטה ההולנדית. כל אחד חלב את אותן הפרות וכדי להגביר את תפוקת החלב חלבו שלוש פעמים ביום. הרפתנים עבדו קשה מאד. הם היו מרותקים לרפת. המשפחות - רובן היו בקומי ומיעוטן בעין חרוד למטה ליד המעיין. אריה זיידל, מעובדי הרפת לחם למען תנאי עבודה טובים יותר. הוא הציע לעבוד במשמרות כדי לפנות לחברים מעט זמן לעצמם ולמשפחותיהם. פינוי הזבל מן הרפת התבצע במריצות - למרות הדרישות החוזרות ונשנות - הקיבוץ לא אישר תקציב לקניית קרוניות. זיידל, שכאמור הצר על תנאי העבודה הקשים, התקין גשר - במקום הקרש שממנו החליקו המריצות. בור הזבל היה מתחת לגשר והעובדים אך הפכו את המריצות לתוכו. אכן פטנט ראוי לציון!

הביאה: זיוה אופנהיימר

לקראת סיום...

- כבר כשבועיים הוא איתנו, בתהליך חפיפה (לא חפיפת שיער כמובן) שימשך עד לאחר חג הפסח. שמו - ניסים אלפסי, הגיע אלינו עם רקע ניהולי מחברת אל-אופ, והוא גר בראש העין. כן, שכחתי, הוא כבן שישים ויש לו שלושה ילדים. ניסים נבחר להיות המנכ"ל הבא של ריקור בתהליך ארוך של מעל שמונה חודשים שבו נבחנה המועמדות של מעל עשרים מועמדים, שמתוכם רואיינו עשרה מועמדים ומתוך ארבעה שעלו לגמר נבחר לבסוף ניסים. אני מאחל לניסים באופן אישי ובשם כולנו איחולי הצלחה וקליטה רכה בתפקיד. בהזדמנות זאת אני רוצה לדווח (מה שלא עשיתי כבר זמן די רב) ולסכם מה שקרה בריקור בזמן האחרון ממש ובכמעט עשרים שנה שבהן שירתתי כמנכ"ל:
- את שנת 2010 סיימנו בסופו של דבר בצורה די מוצלחת, למרות הירידה החדה בהזמנות בתחילתה. על ידי התאמת הפעילות למה שקרה בפועל, הצלחנו לשמור על רמת רווחיות סבירה גם ברבעונים החלשים, אך, בעיקר, להתאים את עצמנו לביקושים הגבוהים ברבעון האחרון של השנה ולהגיע לקצבי ייצור ממש גבוהים על ידי אותו צוות העובדים. בתכלס, יהיה בונוס? - כנראה שכן...
- אם לסכם בקצרה את כל הטווח של תקופת המנכ"ל"ת, ריקור גדלה בתקופה הזו הן בהיקף המכירות והן בגודל הצוות כמעט פי שש ונהפכה להיות "חיה רעה" שאם לא מביאים לה אוכל של מעל שלושה מיליון דולר לחודש היא רעבה... והעיקר, נוצרה במשך הזמן מערכת יעילה (יחסית) ורווחית שהיא אולי המאפייני העיקרי של ריקור. האתגר של המנהל החדש ושל כל הצוות יהיה לשמר את התכונות הללו ולשאוף לצמיחה ולפיזור סיכונים כדי להבטיח את עתיד החברה.
- לאט לאט (ואולי די מהר), צומחת ליד הפעילות המסורתית של ריקור חברת-בת שיש לה הפוטנציאל להיות "הדבר הבא". כוונתי לחממה שאנחנו מפעילים כחברת-בת נפרדת תחת השם "ריקור סולאר". למרות שמלכתחילה הייעוד שלה היה לפתח מוצרים למטרות ניצול אנרגיית השמש לייצור חשמל, תוך כדי התקדמות הפיתוח התגלו גם יישומים נוספים שבהם יש ניצול של אנרגיית חום למטרות ייצור חשמל שלכאורה יכולים להרחיב בהרבה את פוטנציאל השיווק של המוצרים שמפותחים. כרגע החברה הזו שותה כחצי מיליון ₪ לחודש בפיתוח מואץ, אך היא בבחינת "או צל"ש או טר"ש" ביחס לסיכויי ההצלחה הטכנולוגית/ מסחרית שלה.
- בכלל, אם לסכם כמה דברים שלמדתי בתקופת מנכ"ל"תי ושיש להפנים אותם היא העובדה, שיש סיכון גבוה בכל פעילות פיתוח או רכישה של חברה חדשה,

והמחשבה ש"כל מספר זוכה" היא מופרכת. ארון השלדים של ריקור הוא בהחלט מפואר... אך מצד שני, המסקנה היא שיש להמשיך ולהנביט במקביל יותר מאשר נבט אחד של פעילות חדשה כדי שלבסוף תהיה פריצה לתחומים חדשים, לפחות באחד התחומים שיאפשרו פיזור סיכונים והמשך צמיחה.

- למי "שמודאג" ממה שאני אעשה לאחר גמר המנכ"ל"ת, אז ככה: כנראה שאת ההצטרפות לדורות בגלבוץ אדחה בשלב זה. אמשיך להיות עוזר של המנכ"ל החדש בנושאי פיתוח עסקי, שזה שם מכובס לכמה נושאים שעל סדר היום של ריקור בנושאי פיתוח או רכישת חברות בתחומים חדשים. אני מקווה שבתפקיד הזה רמת האחריות והלחץ המנטלי יתאימו לי יותר לרמת היכולות הגופניות, הנפשיות וחלוקת הזמן בין עסקים ועבודה ל"שאר העולם"... וכן, שאוכל לעבוד בהרמוניה תחת המנכ"ל החדש מבלי שירגיש מאוים ממני (ואני ממנו).

נחמן פונדק

אשתחן המזכיר

לפני כחודש או חודשיים פנה אליי ליאור שפירא וסיפר לי על פעילותו בנצרת עילית. ליאור ביקש שנאפשר לו ולחבריו להשתמש במועדון החברים שלנו לקיים יום עיון. אישרתי את הבקשה. מכאן התחיל קשר שבו סיפר לי ליאור עוד ועוד על הפרויקט שלהם ולחפש אפשרויות תמיכה מעין חרוד.

אז מהו הפרויקט הזה ומי הם קבוצה זו של צעירים? אלו בדיוק השאלות ששאלתי את עצמי וכדי לקבל תשובות נסענו יום אחד חנה דגן ואני לביקור אצל אותם צעירים (תימהונים?) בנצרת עילית. נפגשנו עם ג'יימס (שעשה עלייה מאנגליה) נורית, ליאור, ועוד מספר צעירים (אני מתנצל שאינני זוכר את שמותיהם) שסיפרו לנו על פעולתם עבודתם ותנאי חייהם. מדובר בחבורה של כ-130 איש המאגדת כמה קבוצות המפוזרות בכמה ערים ברחבי הארץ תחת ההגדרה של קיבוץ עירוני. אנו פגשנו את נציגי הקבוצות שבנצרת עילית ובמגדל העמק. חברי קבוצות אלו חיים בדירות שכורות בסגנון דומה לקבוצה המיתולוגית של פעם. הקבוצות שמו להן למטרה לטפל בחוליי החברה בישראל. ביקרנו באחד המועדונים שהם מפעילים. המועדון מספק ארוחה חמה אחת ביום לנערים הבאים אליו. במסגרת המועדון ניתנת תמיכה לימודית (שיעורי תגבור במקצועות השונים הנלמדים בבית הספר) והדרכה חברתית (מה שאנחנו קוראים חינוך בלתי פורמאלי). הפעילות החברתית שלהם נעשית במסגרת ובתמיכת העיריות של הערים שבהן הם חיים ובתמיכה של קרנות ועמותות. קצרה היריעה מלהכיל ולא אפרט כאן את כל השטחים והפעולות שבהן עוסקות קבוצות אלה. אני הרגשתי כי הם עוסקים בעבודת קודש. כי עבודה זו היא היא הציונות האמיתית של ימינו. לבני עין חרוד יש ייצוג נכבד בקבוצות אלה ואני רואה בזה ציון לשבח לחינוך שאנו מקנים לילדינו.

פתחתי בבקשה של הקבוצה לתמיכה ואני חוזר אליה. בשיחת הסיכום שלנו עם הצוות שאירח אותנו התחלנו לחשוב על דרכים שונות שבהן עין חרוד יכולה לעזור לפעילות חברתית זו. אם במתן אכסניה לקורסים וסדנאות לימודיות או עזרה בשיפור המתקנים והמועדונים או תרומת מכשירים ואביזרים כאלה ואחרים. ניתן וצריך לעזור בהרבה דרכים. בקרוב אעלה את הנושא על שולחן המזכירות לדיון. מעבר לכך כל חבר יכול כמובן גם לתרום באופן אישי. ביומן זה מתפרסם גם מאמר של ליאור בנושא זה המספר בכמה מילים על הנושא ומזמין את חברי עין חרוד לביקור. אני ממליץ.

ביומן האחרון כתבתי בטעות כי שמו של המנכ"ל החדש בריקור הוא ניסים אלפיה בעוד שהשם הנכון הוא ניסים אלפסי. אני מתנצל.

פורים שמח ושבת שלום

צ'אי

הזמנה לסיור ושיחה בקיבוץ העירוני

ברכות לבביות לחגיגות ה-90 לקיבוץ הגדול.
אני אמנם מגיע רק מעט לקיבוץ, אך בזכות היומן אני מצליח להתעדכן בנעשה בקיבוץ ונראה ששנת ה-90 תהיה מושקעת ושמחה במיוחד.
כידוע, אני ועוד שלושה חברים; אלעד הן, עופר ודן קמחי, בוגרי עין חרוד, חיים כיום בקיבוץ העירוני משעול אשר מתפרס על נצרת עילית ומגדל העמק.
חלקנו כבר נשואים, לחלקנו אפילו יש כבר ילדים וכולנו התחלנו את דרכנו בעין חרוד והיא היוותה אבן דרך בחינוכנו. כיום אנו מנסים להצמיח שורשים בקיבוץ העירוני ולחנך ולהשפיע על אחרים.
לא סתם בחרנו והגענו לעיסוק בחינוך ובסוגיות חברתיות בוערות. אתמול למשל פתחנו דוכנים בשווקים ברחבי הארץ ו"מכרנו" עובדים סוציאליים בזול ואת מדינה הרווחה כמעט בחינם - זאת כהבעת תמיכה וחיזוק המהלך שנעשה כרגע מול האוצר.

לאחר שיחה וסיור משמח עם צ'אי וחנה, אנו נשמח להתחיל לחזק קצת את הקשר בין הקיבוצים.
ועלתה יוזמה והצעה:
אנו מזמינים חברים וחברות, גם בעלי משפחות מבורכים, להירשם אצל חנה דגן עבור סיור בקיבוץ העירוני.
בכדי לאפשר סיור ושיחה יותר אינטימיים בענפי הקיבוץ ובבתי הקבוצות - אנו נעשה זאת בסבבים בקבוצות של עשרה אנשים.
אם מראש יש לכם העדפות או קבוצה סגורה של עשרה חברים - אָמרו לחנה.

נשמח לראותכם אצלנו
פורים שמח, ליאור

שמתי בלובי דוגמא של עלון "קול" שאני עורך, בנושא קהילות שיתופיות בארץ ובעולם. יש לו גם גרסה באנגלית.
המעוניין לקבלו - פשוט צרו קשר עימי או עם אמי.

החלטות מזכירות מתאריך: 10.3.11

1. המזכירות קיבלה את הבקשה להאריך את תקופת כהונתה של מינהלת השיכון בארבעה עד שישה חודשים נוספים החל מחודש זה.
2. המזכירות אישרה את הסכם התושבים.
את ההסכם המלא ניתן לקבל אצל נלי במזכירות.

המצילה כבר מצלצלת...

מיד לאחר מסיבת פורים ניתן להזמין מקומות לליל הסדר שמגיע השנה ביום שני, 18 באפריל.

גם השנה ניתן יהיה להזמין מקומות לליל הסדר באמצעות **אתר האינטרנט של המשק** בנוסף לפתקים המסורתיים בתאי הדואר. בין אם תחזירו את הפתק לקופסה בלוח המודעות או תעשו הזמנה און-ליין אנא **הקדימו והזמינו מקומות עד ה-9.4** כדי שנוכל להיערך ולהיענות, ככל הניתן, למרב הבקשות. לתשומת לב כל החמולות, ההורים, הדודים, הסבים והסבתות – ברושמכם את מספר המקומות הדרושים לכם אנא הקפידו לתאם זאת עם שאר השלוחות המשפחתיות המקומיות וכך ייחסכו מכולנו בלבולים בגלל הזמנות כפולות. אם הנכם מזמינים עבור חברים נוספים אנא ציינו בהערות את מי לחייב ובכמה מנות על מנת שנוכל לחלק את החיוב בין כל החברים המסבים עמכם. חברים החוגגים במקום אחר - אנא ציינו זאת. גם זו אינפורמציה חשובה!

השנה, שנת התשעים לעין חרוד, אנחנו רוצים לנסות ולהחזיר מנהג ישן ולהוסיף משהו "חדש".

שנים רבות היה ליל הסדר נפתח בתהלכות ילדים שהתפתלה, עקב בצד אגודל, בין השולחנות בבית לביא. עם המעבר לחדר האוכל והתמעטות הילדים נעלמה התהלכה ונשאר רק סרט וידיאו, וסרט יפה ונעים ככל שיהיה, הוא רק תחליף. ולכן, השנה, אנחנו מזמינים את **כל הילדים המשתתפים בסדר**, עם סבתא או סבא, אבא או אמא, או לבד, לפתוח את החג בתהלכה. תהלכות שיבולים לצלילי "השמש במערב", שתעלה על הבמה, תמלא את הסל ותפתח את החג בקריאת "שנת תבואה חדשה". בנוסף ננסה השנה להוסיף לסדר את מנהג האפיקומן – כתב חידה ובסופו - מתנה.

התוכניות רבות, הזמן קצר וההשתתפות היא העיקר!

כמובן שאין חובה להמתין להזמנה. חברים שכבר יודעים כי יעשו את החג בחדר האוכל ומעוניינים להשתתף, בשיר, ריקוד, הקראה או כל יוזמה אחרת, מוזמנים לפנות באופן עצמאי לצוות החג ואנחנו נשמח לתת כל עזרה ותמיכה שתידרש.

ביומן הבא - לוחות זמנים וארוחות, ריקודים והקראות. אל תלכו לשום מקום!

פּוּרִים ש מ ח !
בשם צוות החג,
אילה אופנהיימר

על "ניגוני עין חרוד"

מתוך יומן עין חרוד מאוחד, כתבה: נירה אוסטרובסקי

האירוע המוסיקלי המרגש "ניגוני עין חרוד" החייה את המורשת המוסיקלית העשירה והנדירה, שהיא אך ורק שלנו. יום לאחר מכן פגשתי את ציפי לסקי, שיזמה ואירגנה את האירוע, ושאלתי אותה:

איך נולד הרעיון?

"הצעתי את עצמי לסייע לצוות חגיגות ה-90. מתוך קירבתי למוסיקה (הייתי בעבר מורה למוסיקה בקבוץ) הצעתי להקדיש אירוע למוסיקה בעין-חרוד. נחשפתי לנושא בעת שלימדתי מוסיקה, וחברי המשק שיתפו אותי בסיפוריהם על חוויות מוסיקליות מהעבר. כמי שבאה מבחוץ, הופתעתי מהחשיבות הרבה שהיתה לנושא. הבנתי שהמוסיקה שיחקה תפקיד מרכזי בחיי התרבות ובהווי העין חרודי. התוודעתי לשירים הייחודיים של פוסטולסקי, לדמותו של משה כרמי והשפעתו הרבה כמחנך ואיש מוסיקה. איך חיבר מלים עבריות למוסיקה קלאסית והשריש את אהבת המוסיקה בקרב דורות של ילדים. שמעתי על ההופעות ב"במה המשותפת", וכמובן על "הצריף של רוזנברג" וחרדת הקודש שהאזינו בו למוסיקה קלאסית (שזה נשמע לי מופלא בערך כמו האגדה על החלילן מהמלין...). עוד תופעה שהדהימה אותי היתה הסיפורים על גדולי המוסיקאים בעולם שהופיעו דוקא בעין חרוד. רק בזמן ההכנות לאירוע זה, שמעתי לראשונה את ההסבר שפטר לי את התהייה "איך זה קרה דוקא כאן": מתברר שהיה חבר משק בשם גולדשמיט שישב בהנהלת התזמורת הפילהרמונית, והוא דאג שהוירטואוזים שהתארחו בפילהרמונית, יבואו להופיע גם כאן. היה נראה לי שילידי עין חרוד חושבים שכך היו חיי המוסיקה בכל מקום... אבל לא. זה היה ייחודי שלכם.

כשקיבלתי אור ירוק לארגן את האירוע, פניתי לסמדר כרמי, כבתו של משה וכמוסיקאית ומרצה בחסד, להצטרף למלאכה ולהנחות את האירוע, שיהיה מחווה לחיים המוסיקליים הייחודיים ששגשו כאן. סמדר נענתה בהתלהבות האופיינית לה. אני עצמי הלכתי לארכיון במאוחד ומצאתי המון חומר. קראתי אותו בחרדת קודש. תיעוד כל-כך מרגש. העברתי לסמדר וביחד התחלנו לגלגל רעיונות ולחשוב גם על מרואיינים פוטנציאליים.

רצינו גם מוסיקה חיה, בנוסף לשירת הקהל. פניתי לעידית היימן אשר על התזמורת ולהדס שטורמן שעובדת עם הילדים. שמחתי שהן הסכימו לשתף פעולה. גיבשנו גם מקהלת מבוגרים משני הקיבוצים בהדרכתם של סמדר וישראל סמילנסקי. התרגשתי לראות כבר בחזרה הראשונה הרבה חברים שלכם באים לשיר. באירוע

עצמו, הערבוב של שני העין-חרודים, גם מבוגרים וגם ילדים, גרם לי לתחושה נהדרת ש"כבר הצלחנו!". המוסיקה הזאת נוצרה כשעין-חרוד היתה אחת. שירת הקהל היתה עבורי מרגשת עד מאד. גלי השירה נשמעו לעתים כמו תפילה, של אנשים שהתקבצו ממרחקים כדי להתחבר לשורשים המשותפים שלהם".

אכן הקהל השר היה חלק חשוב מההצלחה. כולנו התחברנו לפוסטולסקי, משה כרמי ונירה חן, והיתה התרגשות באוויר. בימים שלאחר האירוע פגשתי חברים רבים שנהנו מאד, ואף התרגשו. אמרו שחבל שלא שרו יותר שירים. אהבו את שירת היחד, הנוסטלגיה, האפשרות שלפחות בשנת ה-90 ניתן לעשות תרבות משותפת. ואולי גם בהמשך?!

נירה

די.וי.די. של "ניגוני עין חרוד"

האירוע צולם ע"י עודד כהן מעין חרוד מאוחד ואילן צור. בדי.וי.די משולבים גם קטעי סרטים מרתקים מההיסטוריה העין-חרודית. בימים הקרובים תהיה הרשמה על לוח המודעות לחברים המעוניינים.

כמו כן - האירוע הוקלט גם ע"י צוות אתר האינטרנט "זמרשת - פרויקט חירום להצלת הזמר העברי המוקדם", לבקשתם.
כתובת האתר : www.zemereshet.co.il

האסיפה שלא שודרה בתאריך 22/2/11

בתאריך 22/2/11 התקיימה אסיפה שדנה בתכנית הצוות השיתופי לקיבוץ מתקדם.
עד רגע זה האסיפה לא שודרה בערוץ המשק "מסיבות טכניות".

באסיפה הנ"ל נדונו מספר נושאים שנראים לי משמעותיים ביותר ולכן אני רוצה להתייחס אליהם כאן:

1. קרן חיים - לכאורה מי יכול להתנגד כאשר "מחלקים" **כסף**. אבל כאשר בודקים את פרטי ההצעה, הכוללת מחד את הכללת ערך הדירה בקרן החיים ובהמשך את האפשרות ל"משיכת סכומי כסף מהקרן של החבר בעודו בחיים", מתקבלת תמונה אבסורדית, עד כדי סיכון הקיבוץ, הן מבחינה כלכלית והן מבחינה חברתית, כפי שאפרט להלן:

1.1 לעצם נושא קרן החיים אני רוצה להזכיר לעצמנו שבעצם למרות שלא קראנו לזה כך, קיימת אצלנו קרן חיים וזה בעקבות ההחלטה על דמי ההורשה ובהמשך על אפשרות של החברים לממש את דמי ההורשה (באחוזים שאושרו). בכך הפכנו בפועל את דמי ההורשה לקרן חיים. בהיקף הנוכחי של זכאות מקסימאלית לחבר בסכום של כ- 112 אלף ₪ וכאשר סה"כ ההתחייבות לכלל החברים עומדת על כ- 20-25 מיליון ₪ הממומשים על פני שנים וכן כאשר הסכום הבסיסי נמצא ומעוגן ברובו בקרן המילואים של הקיבוץ, ההחלטה היא נכונה וראויה וגם אם תבוא הצעה להגדיל סכום זה במידה מסוימת זה לגיטימי.

1.2 לעומת זה ב"הצעת הצוות השיתופי לקיבוץ מתקדם" מצרפים לקרן החיים גם את **ערך הדירה**, בסכום של 300 אלף ₪ לחבר, או 600 אלף ₪ למשפחה (בוותק מלא). בכך **מגדילים** את הסכום ביחס להחלטות הקיימות **פי 4 (!!)** וכאן הגודל כן קובע.

לדבר הזה **משמעויות חמורות ביותר** המתגלות בעיקר **כאשר רואים את המספרים** בהם מדובר:

א. עצם העובדה שחבר יכול **לממש את ערך הדירה בעודו ממשיך לגור בה**, נראה כפוטנט עולמי שעד היום לא המציאו אותו. כדאי לנסות למכור את הפוטנט הזה בעולם, אולי... אז "הסבירו" לנו באסיפה שקיים בשוק דבר כזה שנקרא "משכנתא הפוכה" וזה נכון. אלא שרק שכחו לציין שאת ה"משכנתא הפוכה" לוקחים מהבנק **ולא מעצמך !!** ואחרי זה מוסיפים ומסבירים לנו שקרן **החיים** (משיכת הכספים ע"י החבר בחייו) "תורמת לביטחון הסוציאלי" של החבר ו"מבטיחה את החברים לעת פירוק" (לאחר שהוציאו את הכסף).

ב. המשמעות **בטווח הארוך** - ההצעה לאפשר מימוש סכומים בסדר גודל כזה ובקצב המוצע בחוברת (אתייחס לכך בהמשך) כאשר סה"כ **ההתחייבות לכל החברים אינה מובטחת**, יוצרת מצב שחלק מהציבור (הפנסיונרים) מושך

בשוטף סכומים גדולים ביותר , כאשר לחלק אחר של הציבור (הצעירים) נצברים סכומים קטנים ובעיקר אין כל ביטחון שיתרת זכויותיהם תימצב בעתיד, כי הדבר מותנה במצבו הכלכלי של המשק בעתיד - נדרש סכום נוסף של כ- **80 מיליון ₪**. הדבר עלול ליצור פצצת זמן חברתית וכלכלית, במידה ומצבו הכלכלי של הקיבוץ יורע (טפו טפו) ולא יוכל לממש את ההתחייבות לחברים אלה.

ג. המשמעות **בטווח הקצר** - לפי ההצעה בחוברת הצוות השיתופי, יופקדו בקרן

7.0 מיליון ₪ בשנה. לפי הטבלה ל"משיכת סכומי כסף מהקרן של החבר

בעודו בחיים", לזוג פנסיונרים בגילאים 70-80 יופקד בשנה סכום של

כ- **65 אלף ₪**, ממנו יוכלו למשוך באופן **מידי** סכום של כ- **42 אלף ₪**.

כך במשך 10 השנים הקרובות (הם או יורשיהם). לעומת זאת זוג חברים

צעירים יותר, בגילאים 40-50 הסכום שיופקד עבורם יהיה **32 אלף ₪**, אבל

ממנו יוכלו למשוך מיידית רק **6.5 אלף ₪** בשנה (לצעירים מתחת לגיל 40 אין

זכות משיכה כלל). מצב זה שבו כל שנה - במשך 10 שנים אם יהיה כסף

להפקיד - החברים הוותיקים מקבלים כל שנה **35 אלף ₪ יותר** מהחברים

הצעירים (כאשר לצעירים גם לא מובטחת הצבירה עבורם בעתיד), הוא גם

לא צודק וגם בלתי נסבל מבחינה חברתית ועשוי לערער את שיווי המשקל

העדין הקיים היום בין הגילים (ראה נושא הדירות).

ד. גם עצם חלוקת רווחי הקיבוץ (ע"י הפקדתם בקרן החיים), על בסיס ותק

בלבד, היא שגויה. כי היא מניחה שכל עושרה של עין חרוד נצבר בדור

הנוכחי, ומכאן כאילו כל אחד תרם/זכאי לקבל מהם לפי הוותק שלו. לעניין

זה אני רוצה להעיר שתי הערות. **הראשונה** היא, שאת הבסיס למה שקיים

היום ירשנו גם מהדורות שלפנינו. לכן אין הצדקה לחלק את זה על בסיס

הוותק של הדור הנוכחי. ההערה **השנייה** היא, שעיקר עושרה הנוכחי של עין

חרוד, נוצר בעשרים שנה האחרונות ולכן שוב אין הצדקה לחלק עושר זה על

בסיס **הוותק בלבד**. למען הסר ספק אני רוצה להדגיש - איני בא לזלזל

ולהפחית בערכו של הוותק (גם אני קצת ותיק). כבודו במקומו וצריך לבוא

לידי ביטוי - **אבל לא כפרמטר יחיד**.

1.3 לסיכום נושא **קרן החיים כפי שמוצע בחוברת הצוות השיתופי** - ההצעה רעה

ומסוכנת, הן כלכלית והן חברתית ויש **לדחות אותה על הסף**.

1.4 אין זה מונע מלדון בהצעות להגדלת קרן החיים הקיימת (ההחלטות על דמי

הורשה) ולהיכנס לדיונים בנושא שיוך דירות במתכונת זו או אחרת. אבל

החיבור בין שני הנושאים, הוא שגיאה חמורה כפי שפורט עד כאן.

2. **תכנית הדגלים** - נושא שני שנדון באסיפה זו היה סעיף **תכנית הדגלים**. מעבר

לכך שלא כך דנים ומגבשים תכנית דגלים, שאמורה להיות נידונה ומגובשת על

בסיס דיונים רחבים בציבור, איני רוצה להיכנס כאן לכל הסעיפים המוצעים.

אסתפק בהתייחסות לאחדים מהם המצביעים גם על כל היתר :

- 2.1. נושא הביטחון הסוציאלי - למרות שמוצג בחוברת שסה"כ התקציב הנדרש לסעיף זה הוא 15 מיליון ₪ (מהכרת הנושא הסכום גדול יותר משמעותית ועשוי להגיע ל- 20-25 מיליון ₪), קצב הצבירה המוצע הוא נמוך ביותר, למרות שמצוין בהערות ש"הסכום מסומן בנאמנות". אז אם הסכום מסומן בנאמנות, למה לא שנשלים את צבירת הקרנות לאלתר (ביטוח סיעוד, קצבת שארים וקרן לעזרה הדדית), או שמישהו חושב אחרת על ייעוד סכומים אלה !?
- 2.2. ההצעה למפעל נוסף - אני מניח שגם לכותבי החוברת ברור שמפעל נוסף, כפי שהוא מוצע בחוברת עצמה - ל- 30 עובדים... לא מקימים ב- 2.0 מיליון ש"ח. אז מה הסיבה לכלול סעיף זה בתכנית הדגלים ?! הוצאה/השקעה של 2.0 מיליון ₪ בשלוש שנים, אינה דגל. אז אם הסעיף נכלל בתכנית הדגלים, רק בשביל הכותרת, זו אחיזת עיניים לשמה. לסיכום סעיף תכנית הדגלים בהצעת הצוות השיתופי - אני חושב שזו אינה תכנית ראויה שאפשר לקבלה - ויש להתנגד לה.

הפירוט ברשימה זו הוא חלק מהפירוט הרחב שניתן (באסיפות ובכתב) להצעת הצוות השיתופי לקיבוץ מתקדם. כפי שכבר ציינתי ברשימות הקודמות - אם זה הכיוון אליו מציעים לנו להתקדם, עדיף לעצור במקום ולשמור על הקיים שהוא עדיף בהרבה על ההצעות בחוברת.

צביקי נור

מגזר 16

לראות ולצא ל

להוצאת כתב

אמר

לצליה ולאוירי שפרן

להוצאת הנכדה

ליהודית ירון ולרותי שפרן

להוצאת הנינה

מיטל הזרקות והאיחולים

למשפחה המורחגת

מגזר 16

לגלי ולאריאל ארצי

להוצאת כתב

עלמה

לתקוה ולמנחם

ולכל המשפחה המורחגת

שפע זרקות ואיחולים

תרומה והנצחה

אני רוצה לומר כמה מילים בשבחה של "דורות בגלבוע", אם מישהו חשב פעם על מכללה לגמלאים, אז זאת בדיוק הדוגמה, שאין דומה לה באף מועצה אזורית. באות משלחות מכל קצוות הארץ ולא מפסיקות להתפעל ולקנא. המקום הזה ממלא בדיוק את הצפיות של הגמלאים: שפע של חוגים וקורסים במבחר בלתי יאומן (למעלה ממאה), מפגשים חברתיים של ותיקי האזור, באווירה נעימה ותומכת, הסעות מאורגנות מהבית וחזרה, טיולים מאורגנים בארץ ובעולם, דאגה והתייחסות לכל הבעיות של הגיל המבוגר, חדר כושר מודרני המותאם לכל הגילים, ועוד ועוד שירותים ופעילויות. למרבה הפלא, כל השירות והפינוק הזה בעלות נמוכה מאוד בהשוואה למקומות אחרים. וכל זה בזכות הצוות המסור והיעיל שמנהל את המקום. הבעיה העיקרית שעומדת היום בפני ההנהלה זהו המקור הכספי להשקעות, שירחיבו וישפרו את הפעילויות. ישנן הרבה תכניות, אבל חסר מימון לממש אותן. "דורות בגלבוע" רשומה כעמותה והיא רשאית לקבל תרומה למטרה זו, ומשקיעה הרבה מאמצים לגייס מקורות כספיים, אבל הכסף שנאסף אינו מספיק. ולכן פונים גם לתושבי האיזור, כל מי שיש ביכולתו וברצונו לתרום סכום מסוים להרחבה ולפיתוח הפעילויות ב"דורות בגלבוע", יתקבל בעין יפה ובתודה גדולה. בכניסה ללובי "בדורות", מותקן על הקיר לוח מכובד, שעליו מפורסמים שמות התורמים. כל תורם שירצה ששמו ירשם על הלוח, או להנציח קרוב משפחה שעל שמו תירשם התרומה, יעשה הדבר ברצון. ועל זה נאמר: "תרמת וגם נתרמת".

דן כהן

אלכור מהאכזה

כביסת חיילים נועדה למדים, לבנים ושקיקים בלבד. אנא הימנעו מלזרוק בגדים סינתטיים או אחרים. הכביסה בערבי שבתות נועדה למדי החיילים בלבד. את הבגדים האזרחיים ניתן לכבס ביתר ימי השבוע בכביסות המתאימות להם.

תודה לארכיון

ליורם שלום רב !

בעקבות הביקור של בתי נגה ושלי בארכיון של עין-חרוד איחוד, רציתי להודות לך על עזרתך ושאפשרת לנו לגשת לתיק משפחת הוריי משה ופרומה גפן (ויניק). יש שאדם חש בפינות נסתרות בעברו, משפחתו, ואפילו לגבי הזמן של מספר דורות לאחור שעלומים הם, שלא היו ידועים לו, אבל בכל זאת משהו מושך לנסות ולחשוף ולגלות אותן פינות.

החומר שראינו הרחיב והעמיק הידע על המשפחה, אבל ובעיקר עזר להבין אותם שבילים ותהליכים שהזמן צפן בחובו וכנראה שציפה לאותם רגעים של חשיפה, שחזור לאחור והבנה מלאה יותר של בני המשפחה על דורותיהם, המאורעות של אז, והשלכתם על הזמן שלנו, עכשיו.

למותר לציין את ערכו הרב של ארכיון כזה ביישוב בן עשרות שנים, העזרה והעשרה בצפייה בחומר שבו.

ושוב תודה והוקרה על פועלך זה.
בברכה נגה שפירא ועמליה כרמלי (גפן).

מצל טז

לצ'לית ולרפי אריאל

לשרה'לה ולמנחם אריאל

לעזנה ולעלי סורקין

להאלצת הנכדה הנינה

עמית

זת לאורי ויזהר

כן ירבו שמחות

לכל המשפחות

מצל טז

לחנה מינץ

להאלצת הנין

מעין

נכד לעמר

בן למאיה וזיו

זרכות לצ'ליות

לכל המשפחות

כדאי לנו להתפקד

המסר שתקראו להלן אמור לגרום לכם (וגם לכן) לעשות מעשה פשוט וקל לביצוע והוא: התפקדות למפלגה כלשהי. מדובר במעשה שיש בו פוטנציאל לטובתנו האישית ואין בו כל פוטנציאל שלילי.

לאחר שהתבשרנו על כך שחיים אורון (מר"צ) עומד לפרוש מהכנסת, יישארו לכל הקיבוצניקים במדינת ישראל שני חכ"ם בלבד: אורית נוקד (העבודה) ושי חרמש (קדימה). לאור מצבה העגום של מפלגת העבודה (לפי הסקרים האחרונים) סביר להניח, לצערנו, שאורית נוקד לא תכהן גם בכנסת הבאה.

אם אכן כאלו תהיינה תוצאות הבחירות הבאות הרי שנישאר עם חבר כנסת אחד בלבד שמייצג את האינטרסים של הקיבוצים.

עכשיו קבלו עובדה "מדהימה": מצבם של הקיבוצניקים היה טוב בהרבה כשהיו בכנסת 12 חכ"ם (במפלגות השונות) חברי קיבוץ. חברים וחברות יקרים!!!

הנוסחה פשוטה מאד: ככל שמגזר מסוים מיוצג יותר בתוך המפלגות כך הוא מיוצג יותר בכנסת. אשר על כן, בואו נעשה טובה לעצמנו ונתפקד למפלגה כלשהי. אם השתכנעתם ונראה לכם מתאים להתפקד למפלגת "קדימה" (כרוך בתשלום של 50 ₪ לשנה).

אשמח לעזור לכם בביצוע

בהצלחה לכולנו

איציק צפדיה

וּמְרִדֵי כִי יֵצֵא מִלְפָנַי הַמְלֶכֶךְ, בְּלִבּוֹשׁ מַלְכוּת
תְּכַלֵּת וְזוּזִיר, וְעֵטְרַת זָהָב גְּדוּלָה, וְתִכְרִיף בּוּץ
וְאַרְגָּמָן; וְהָעִיר שׁוֹשָׁן, צְהֵלָה וְשִׁמּוֹזָה. לִיהוּדִים,
הַיְתֵתָה אֹרֶת וְשִׁמּוֹזָה, וְשׁוֹשָׁן, וִיקָר. וּבְכָל-מְדִינָה
וּבְמְדִינָה וּבְכָל-עִיר וְעִיר, מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר-
הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מֵעַיֵ, שִׁמּוֹזָה וְשׁוֹשָׁן לִיהוּדִים,
בְּשִׁתָּתָה יוֹם טוֹב;
מִזֵּילַת אֶסְתֵר זָז, טו-יז

ה'ה ה'ה - ס'פ'ור'ס אפ'ס

שלום וברכה

מצ"ב מאמר לעלון [שנת] התשעים בעקבות ערב השירה האחרון.
הייתי תושב בעין חרוד ב-1975-1976 אחרי שנישאתי לרעייתי יפה גליק.
אני בן קיבוץ פרוד והוריי היו בהכשרה בעין חרוד ב-1948-1949 בגרעין גרדוש
מהונגריה שהקים את קיבוץ פרוד.

בברכה, רפי גליק

הסרט נאום המלך והאשכולית מקיבוץ עין חרוד

בזמן שאנחנו מתפעמים מהסרט זוכה האוסקר "נאום המלך", הרי שהמשפט
המפורסם "המלך ג'ורג' יאכל אותה" מיוחס דווקא לאשכולית, מסמלי הייצוא
הראשונים של פלסטינה, בשנות הארבעים של המאה הקודמת. כשבני הנוער בקיבוץ
עין חרוד שרו על המלך ג'ורג' הם התכוונו לאשכולית הצהובה והמפורסמת של
העמק.

הקיבוצניקים לא אהבו את האנגלים, אך נזהרו בכבודו של המלך ג'ורג' והזמינו את
אשתו העדינה ושריו הבטלנים לעשות מהאשכולית מטעמים. הקיבוץ היה צריך כסף
וזה לא היה זמן לחשבונות קטנוניים של עצמאות וסרטיפיקטים. כמובן שהביטוי
"יאכל אותה", שימש גם בהפוך על הפוך עבור שונאי המלך ומבלי ש"הכלניות"
האנגליות (המשטרה הבריטית) תוכל להעניש את המזמרים.
הקיבוצניקים כנראה לא ידעו על גמגומו של המלך ג'ורג', מה שכולנו מכירים היום
בזכות הסרט "נאום המלך", אבל אם היו יודעים על כך, כנראה שמילות השיר היו
משתנות ל: **המלך ג'ורג' יאכל אותה ; ויחד עם אשתו העדינה
ושריו הבטלנים ; יפצחו עמה במזמורים.**

השיר המקורי נכתב בשנת 1938 על ידי משה כרמי המחנך הידוע מקיבוץ עין חרוד
וחבורת הילדים המקומית ונקרא "במקטפה".

את סיפור השיר כותב אהרון חָבֵר אחד מבני הנוער בקיבוץ של אותה תקופה:
"כשקרבו ימי סוף השנה האזרחית, ישבו מחשבי העיתים לדעת מתי יש לשלוח
אונייה עמוסת אשכוליות, כך שתגיע לאנגליה במועד מתאים לפני חגיגות השנה
החדשה. כי זאת לדעת, המחירים שאפשר לקבל עבור פרי הדר שיגיע לשוק האנגלי
בימים המתאימים יהיו כל כך גבוהים, שהדבר עשוי להשפיע לטובה על ההכנסות
המשק.

בתאריך שנמצא מתאים סגרו את הלימודים בכיתות הגבוהות של בית הספר

והתגייסו לקטיף. כל ענף נדרש לשחרר את החברים שאפשר היה לשחרר מבלי שייגרם נזק גדול. כל חבר שלא היה חולה או בלתי כשר מסיבות פיסיות, גויס לעבודה. כולם נרתמו למבצע שנקרא: "קטיף עשרת הימים". המומחים המיוחדים החלו מיד בבניית ארגזים למשלוח [...] מלאכה שרק המיומנים באמת יכלו לבצע אותה. החברות התיישבו לאורך מסלול ההסעה הבנוי לגלילות, עליו הוסעו הארגזים שעלו ריקים וירדו מלאים. בידיים שנועדו וידעו ללטף היו אוחזות באשכולית ביד אחת ובשנייה היו אוחזות בגיליון נייר ספוג בחומר חיטוי המונע ריקבון. בתנועות מרהיבות היו עוטפות את הפרי ומניחות בארגז. כשנמלא הארגז היו שולחות אותו על מסלול הגלילות ישר לידיהם האמונות של בוני הארגזים, שהיו סוגרים את הארגז ומניחים אותו בערימת הארגזים המוכנים למשלוח.

אנחנו, פשוטי העם, תלמידי בית הספר, היינו פושטים על הפרדס לפי סדר שהורו לנו הפרדסנים הקבועים. רתומים לשקים מיוחדים ומצוידים במקטפות ביד אחת ובחישוק מתכת ביד השנייה הסתערנו על העצים. מי שחושב שהייתה זו עבודה פשוטה טועה. העונה הייתה בראשיתה. רוב האשכוליות עוד לא היו בגודל מתאים לקטיף. כל אשכולית הייתה נמדדת על ידי חישוק המתכת. אם היא עברה דרך החישוק, אסור היה לקטוף אותה. רק אלה שהיו רחבות וגדולות מהחישוק נקטפו. המזמרה הקטנה ששימשה לקטיף נקראה "מקטפה". כעבור המבצע חזרו החיים למסלולם הרגיל.

קטיף עשרת הימים היה תמיד - הצלחה! וכמו שהיה נהוג אז, כל מבצע שהצליח חייב מסיבה. אחד השירים היה השיר/פזמון התמים הזה: "שיר המקטפה" ורק שהמלך ג'ורג' יאכל אותה.

השבוע נפגשו חברי וילדי עין חרוד בני השישים פלוס ואחרים, מהמאוחד, מהאיחוד ומהפזורה, ושרו את שירי עין חרוד בהנחיית בתו של המחנך האגדי משה כרמי, ובין השירים הם שרו בגאווה ובנוסטלגיה גם את המנון בני הנוער "במקטפה". אחת המשתתפות אמרה, "המלך ג'ורג', קח אשכולית ותפסיק לגמגם." משתתף אחר אמר שהסרט כנראה לא היה נולד, אם המלך היה באמת אוכל את האשכולית מהעמק וכי כנראה גם המרפא האוסטרלי ליונל לא היה זוכה לעדנה מחודשת, אם כי ייתכן שבשיטות הטיפול הבלתי קונבנציונליות שלו הוא היה יודע לאמץ את האשכולית הצהובה והבריאה. על הרעיה הסימפטית אליזבת, כנראה לא היו מילים רעות גם לחלוצים של טרום מלחמת העולם השנייה. בעין-חרוד, מפעל ריקור מענפי ההיי-טק החליף את האשכולית ובקיבוץ מתנהל מאבק בין חסידי הפרטה למתנגדים, אבל כולם מאוחדים סביב המנון האשכולית, כי בהיי טק אין שירים וש"המלך ג'ורג' יאכל אותה.

יפ' ע'ק

יומן תרבות

אירוע "ניגוני עין חרוד" היה מרשים, ההשתתפות הייתה רבה, קרוב ל-500 אורחים. למרות החששות מכל כיוון החל מרמת ההשתתפות ועד כשל בהגברה, האירוע הצליח, המפגש שלפני ואחרי בין המשתתפים הרבים היה אירוע כשלעצמו, לא מעט קולות התרגשות של פגישות מזמנים רחוקים נישאו באוויר ויצרו אוירה משפחתית חמה ותומכת לאירוע. רצף התוכנית, הזרימה של האירועים, התיאום היה מושלם ותרם תרומה מוחלטת להצלחה. השתתפות הקהל בצורה מרשימה בשירים הייתה עבורי חווייתית ומרגשת, את תחושת הגעגוע לניגונים ולשירים של פעם ניתן היה לחוש באוויר, הקולות שבאו מהבטן ומהלב בהרמוניה רבת שנים הותירה בי כאחד שלא גדל על צלילי ושירי עין חרוד רושם עז, משהו שתורם ללב ולנשמה ומשאיר טעם של עוד.

תודה לכל המפרגנים והמברכים הרבים, תודתכם חשובה לנו מאוד ומספקת ללא שום שמץ של קלישאה את הדלק והכוח להמשיך בעשייה התרבותית.

תודה לציפי לסקי אשר הובילה אירוע זה.

תודה לסמדר כרמי-גיברמן שנענתה לאתגר וריגשה בסיפוריה ובנגינתה במפגש נוסטלגי זה.

תודה לאוולין אשר סייעה רבות בארגון והפקת האירוע.

תודה ליהודית שני ונגה גלדן על סידורי הפרחים אשר עיטרו וצבעו את הבמה.

תודה למספרי הסיפורים גדעון ברוידא, ישראל סמילנסקי, אמי גרדי, דודלה.

תודה לישראל סמילנסקי, חני אריאב, שלמה פלס, צבי בר חיים שתרמו את קולם למקהלה.

תודה לציפי ודור סהר, דור ההמשך ביצירה המקומית.

תודה לילדי הכיתות, שובל שביט, בארי רוחס, פז בן שלום, אורי סנדרוביץ, שי פז, אופק בן חיים, פלא מדינה, הילה בריל.

תודה לתם מאור על ההגברה.

תודה לתקוה ארצי על עיצוב השירון.

תודה לקומנדו חברת הילדים, נוף יוסף, מאור שביט, אושר מדינה, כרמי בהיר, בן ראובן, רפאל צפדיה, אשר עמלו על הכנת חדר האוכל לאירוע, סידורו והחזרתו למתכונתו. בלעדיכם ממש קשה ומגיע לכם הרבה יותר מתודה מתוקה ועל זה נדבר בסוף העונה.

פורים "עין חרוד מאז ועד היום" כבר ממש כאן, מחסן התחפושות עומד לרשותכם, ניתן לפנות אל זיוה שירי, עקבו אחר לוחות המודעות בנושא. כרטיסי כניסה לחברים/חיילים/הסדר צעירים יחולקו ביום חמישי 11-3-24 בתאי הדואר. ניתן לרכוש כרטיסים בכניסה (לובי) לחדר האוכל בערב החג, חיוב באמצעות תקציב המארח.

תצוגת חולצת ה-90 לבחירת החברים תתקיים בזמני הארוחות בחדר האוכל במשך שבוע ימים. עלות חולצה לחבר 10 ₪ לכל מידה וצבע. בתאריך 11-4-8 יום שישי בשעה 8:00 בבוקר נצא לטיול משקי גדול "יציאת עין חרוד 90" כל פרטי המסלולים פורסמו מעל גבי לוחות המודעות וההרשמה לארבעת המסלולים בעיצומה. נא עקבו אחר פרטים ועדכונים מעל גבי לוחות המודעות. לקראת הטיול תחולק חולצת ה-90 לפי הזמנות החברים, תצוגה והזמנת חולצות בזמני הארוחות בוקר וצהריים בחדר האוכל.

ששי מאור

פורים 90 וכולנו צוהלים

בואו זהמוניכם לחופשים ושמחים

אחלוא את הפורים ה-90

של עין חרוד "מאל ועד היום"

זריקודים, אוכל ושמחה...

"עצ לא יצא"

יום שישי 25.3.2011

פתיחת צלמח 2-22:00

נאן ארכוש כרטיסים בכניסה לאירוש דרך חיוז במקצ'ז זלצ'ז!!!

(כניסה מכיתה י"ז)